

Lap: **Fehérvári Klubsajtó**
 1949 APR. 14.
 Megjelenit: .....

PESTI LEVELEK

Farkasrét

Elbucszartattam a jóbarátot, aki örökre megtért a szép és szelid temetőbe, azután körülnéztem a pesti faluban, amely álmatag nyugalommal hever itt a Sashegy alatt szőlőskertjeivel, présházaival s ama megfontolt öregemberekkel, akik a barackfákat nyesegetik. Resteltem budai éveimet, mert itt lakom a szomszédban s mégsem jártam erre, inkább az óbudai esendőt kortyolgattam a kiskocsmák borával s az óbudai titkokat fürkésztem az asszonyok szemében, akik arra még hisznek a füvekben és a csillagokban.

Farkasrét álmatagon hever a Sashegy alatt, mégsem alszik oly mélyen, mint Óbuda, ahol költők, verklíművészek és egyéb kárhózzott lelkek kísértének a gázlámpák fényében. Farkasrét a szilárd és bátor jellemek hazája, itt a férfiak nem vetik meg a hosszú alsónadrág viseletét s délután a szalonna mellé fiatal hagymát harapnak, mielőtt lemennének a pincébe, hogy bort esorrantsanak a cserépkorsóba. Az óbudai borivók szívében többnyire nyílik egy kis jégverem, amelynek hideg és fekete odvától fáznak s ezt a didergést fütik fel a borral. A farkasrétiek, a temető tövében is pirosak az élettől s nem a mulandóságon tünődnek, hanem a déli marhahuson, amit velőscsontokkal és omlatag faggyuval fogyasztanak, körülhintve a farkasrét-i tormával, aminek az élvezetéhez kemény szív szükséges.

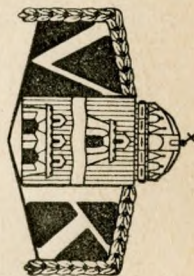
Alacsony házak között járok a farkasrét-i utcán s a házak keretek közepén állanak, a barackfák menyasszonyi ornátusa alatt a majorság ketreceivel. Az ablakok többnyire tárva állnak, mert itt már nem divat a sűrű függöny s a lehuzott zsalugáter, amely mögött kódorgó, kandurhajlamu férfiak után sóhajtoznak

az asszonyok. Farkasréten nem láttam egyetlen ilyesfajta szomorú ablakot sem, a házak nyíltan és vidáman kacsintanak a járókelőre s megmutatják mind a két szobát a becsületes díofa hálószobával. Ide még nem tört be a rekamié, a farkasrét-i polgár ágyban hál s a szekrényt almériumnak hívják. Asszonyok hajoltak ki az ablakon, de minden bánat nélkül, pirosan a tüzhely lángjától s bizonyos vidámsággal, ami arról tanuskodik, hogy nem járnak a füves asszonyhoz rendelésre. Talán nincs is füves asszony Farkasréten?

Sétám végén betérek egy vendéglőbe, a temetővel szemközt, ahol a könnyeket öblíti le rendszerint a gyászoló gyülekezet s a siri hangulatból visszakanyarodik a való élethez. A kocsmáros személyesen kereste fel az asztalomat s ezt a kocsmáros is régi képeslapokból vághatták ki, mert taplósípkát viselt s bajuszán látszott, hogy reggelente bajuszkötővel pányvázza ki az orra alá. Barátságosan szemügyre vett, aztán kérdés nélkül, megszólitott.

— Uzsonnára szárazkolbászt ajánlok, jó foghagymás, házikolbászt. Rozskenyerem is van hozzá s uraságnak izleni fog néhány apró, csipős, ecetes paprika, ami tavasszal kellemes bizsergésbe hozza az ember belső szerveit. Hozzá három deci tiszta rizlinget. Mert nincs nemesebb ital a rizlingi bornál. Gondoljon ivás közben az elhunytára. Biztosan szívesen ivott rizlingi bort.

Azzal elvonult, hogy uzsonnával kínáljon meg a régi, szíves vendéglősök módján. Mintha maga Farkasrét látott volna vendégül. (b. sz. g.)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek				Ostfalyozás
Szerző: <i>b. sz. g.</i>		Cím: <i>Farkasrét Pesti levelek</i>		Tárgy: <i>614. 61</i>
Forrás: <i>Fehérvári Klubsajtó</i>		Idő: <i>1949 IV. 14</i>		Idő: <i>1949 IV</i>
(Hely)		(Idő)		Hel
(Köt. v. fiz.)		(Oldal)		Személy
Helyszám		Szerkesztői háziyomda 1926 — 8891		